

[Udenrigsministeren]

resolutioner af henholdsvis 25. februar, 18. marts og 1. april 1993 som resolution 825 af 11. maj 1993 vedtaget af FN's Sikkerhedsråd, i hvilke der opfordres til løsning af konflikten omkring Nordkoreas forhold til NPT-regimet gennem dialog.

Det danske EF-formandskab har på vegne af EF-landene den 17. juni 1993 i forbindelse med det af Nordkorea og USA den 11. juni 1993 udsendte fælleskommuniké offentliggjort følgende erklæring:

»EF og dets medlemslande har taget den af Nordkorea og USA den 11. juni 1993 i New York i forbindelse med afslutningen af drøftelser på regeringsniveau de to lande imellem udsendte fælleserklæring samt Nordkoreas og USA's vilje til at fortsætte dialogen med henblik på at nå til en løsning af de nukleare spørgsmål og at gøre den koreanske halvø til en atomvåbenfri zone til efterretning.

I denne forbindelse hilser EF og dets medlemslande Nordkoreas unilaterale beslutning om at suspendere sin udtræden af traktaten om ikkespredning af kernevåben (NPT) velkommen. Dette positive skridt bør nu følges op med en bekræftelse af Nordkoreas fortsatte deltagelse i NPT.

På baggrund af deres stærke engagement med hensyn til en styrkelse af det nukleare ikkespredningsregime opfordrer EF og dets medlemslande Nordkorea til at efterleve alle forpligtelser i henhold til den kontrolaftale, som landet har indgået med IAEA, samt til at bekræfte sin vilje til gennemførelse af de bilaterale inspektionsaftaler, om hvilke der er opnået principiel enighed mellem Nord- og Sydkorea.«

Den herværende nordkoreanske ambassadør er den 17. juli 1993 af Udenrigsministeriet blevet gjort bekendt med indholdet af De Tolvs erklæring.

Spm. nr. S 1024

Til *miljøministeren* (23/6 93) af:

Pelle Voigt (SF):

»Vil ministeren overveje at rejse en voldgiftssag mod Storbritannien, hvis den britiske regering giver en ny udledningstilladelse til Sellafield-anlægget på trods af beslutningen i Pariskommissionen den 16. juni?«

Begrundelse

Storbritannien stemte som den eneste imod, da det ændrede dansk/irske forslag om forbud mod forøgede udledninger af radioaktivt spildevand blev vedtaget i Pariskommissionen den 16. juni i Berlin.

Juridisk set er Storbritannien derfor ikke bundet af beslutningen, og beslutningen har derfor ikke formelt udsættende eller ophævede kraft mod en eventuel ny udledningstilladelse til Sellafield.

Pariskonventionen indeholder imidlertid mulighed for afgørelse af tvister mellem landene gennem nedsættelse af en voldgiftsdomstol. Ifølge konventionens artikel 21 og bilag b kan en voldgiftsdomstol nedsættes efter anmodning af en kontraherende part med henvisning til relevante bestemmelser i konventionen og vedtagne beslutninger i Pariskommissionen og folkeretten. Voldgiftsdomstolens afgørelse er bindende for begge parter.

Svar (2/7 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Pariskommissionens vedtagelse af forslag til PARCOM-rekommandation vedrørende forøgelse af radioaktive udledninger fra nukleare oparbejdningsanlæg skete med tre fjerdedeles flertal. Storbritannien stemte imod forslaget. Dette betyder i medfør af Pariskonventionens artikel 18, at Storbritannien er fritaget for at iværksætte og følge rekommandationens bestemmelser, indtil Storbritannien klart har accepteret og tiltrådt bestemmelserne.

Pariskonventionens artikel 21 giver mulighed for at rejse voldgiftssag vedrørende spørgsmål om fortolkning eller iværksættelse af konventionen, såfremt uenighed mellem kontraherende parter ikke kan løses f.eks. via forespørgsler eller mægling.

Da uenigheden om rekommandationen vedrørende radioaktiv udledning hverken kan karakteriseres som fortolkning eller iværksættelse af konventionen, er Miljøstyrelsen af den opfattelse, at artikel 21 ikke giver mulighed for at presse Storbritannien til at følge rekommandationen.

Miljøstyrelsen kan i øvrigt oplyse, at den britiske regering – ifølge de britiske nyhedsme-